

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 14Er/501/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711210693
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Furman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8711210693.3

Uznesenie

Okresný súd Poprad v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, práv. zast.: Advocate s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Rastislav Pačan, nar.: 01.06.1979, bytom Mlynská 228/3, 059 16 Hranovnica, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, pod sp. zn. EX 11487/11, v konaní o vymoženie sumy 1.404,57 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Exekúciu **zastavuje**.

II. Súdny exekútor **má nárok** na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

odôvodnenie:

1. Na návrh oprávneného zo dňa 20.06.2011 sa začalo exekučné konanie proti povinnému o vymoženie pohľadávky vo výške 1.404,57 eur s prísl. na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01985/11 zo dňa 07.04.2011. Uznesením č. k. 14Er/501/2011 zo dňa 02.04.2012 Okresný súd Poprad zastavil exekučné konanie v časti o vymoženie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.404,57 eur od 01.12.2010 do zaplatenia. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2012. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 20.06.2012.

2. Z obsahu exekučného titulu vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom si oprávnený voči povinnému uplatňoval nárok zo zmenky. Z tohto dôvodu oprávnenému vznikla povinnosť v zmysle § 243f Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, vrátane zmien v znení účinnom od 1.2.2017 do 31.03.2017 (ďalej Exekučný poriadok) doplniť návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom bol povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Oprávnený doplnenie návrhu doručil súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016 a súdu bolo podanie oprávneného doručené dňa 04.02.2016.

3. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

4. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou Zákona č. 438/2015 Z. z. a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

5. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

6. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7. V predmetnej exekúcii je vymáhaná pohľadávka od povinného, ktorý je fyzickou osobou na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v konaní, kde si oprávnený uplatňoval voči povinnej nárok zo zmenky. Zákomom č. 438/2015 Z. z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok, účinným od 23.12.2015, bola v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku oprávneným uložená povinnosť, aby v návrhoch na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opísal aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. V zmysle prechodných ustanovení k uvedenej novelizácii upravený v § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

8. Zákonodarca v uvedených exekučných konaniach stanovil oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie, pričom táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Aj v prejednávanej veci bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní a táto lehota začala plynúť dňom nadobudnutia účinnosti Zák. č. 438/2015 Z. z., t. j. od 23.12.2015 a uplynula dňom 22.01.2016.

9. Ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v stanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu alebo súdnemu exekútorovi). Rozhodovacia prax súdov sa v tejto otázke priklonila k záveru, že v uvedenej lehote malo byť doplnenie návrhu doručené exekučnému súdu, keďže o zastavení alebo prípadnom pokračovaní exekúcie rozhoduje exekučný súd a nie súdny exekútor. V tomto smere súd poukazuje na uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er/662/2009 zo dňa 4.3.2016 a sp. zn. 9Er/574/2011 zo dňa 7.3.2016, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoE/30/2021 zo dňa 31.05.2021, sp. zn. 2CoE/12/2021 zo dňa 30.03.2021 a sp. zn. 28CoE/22/2021 zo dňa 22.6. 2021. Uvedené právne závery súdov boli predmetom posúdenia aj Ústavným súdom SR, ktorý v uznesení č. k. III. ÚS 752/2016-7 zo dňa 08.11.2016 zaujal stanovisko, že z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje Ústavný súd SR za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd a nie súdny exekútor. Uvedený postoj súdov tak prispieva k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom stanovenej lehote na jeho vykonanie. Obdobný právny názor zaujal Ústavný súd SR aj v ďalších rozhodnutiach (napr. uznesenia sp. zn. III. ÚS 564/2016-11 zo dňa 13.09.2016 a sp. zn. II. ÚS 615/2016 zo dňa 10.08.2016). V prejednávanej veci súd nevidí dôvod na odklon od ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR a všeobecných súdov.

10. V zmysle ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený bol povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú v lehote 30 dní od dňa účinnosti Zákona č. 438/2015 Z. z., t. j. do 22.01.2016. Z obsahu spisu je zrejmé, že oprávnený doručil doplnenie návrhu súdnemu exekútorovi a súdu bolo jeho podanie doručené až dňom 04.02.2016, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehote. Keďže oprávnený si nespĺnil zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, súd podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 262 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

15. V zmysle § 197 Exekučného poriadku trovy exekúcie v zásade uhrádza povinný. Vo výnimočných prípadoch upravených v § 203 Exekučného poriadku možno uložiť náhradu trov exekúcie oprávnenému. V zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému možno uložiť náhradu trov exekúcie v prípade, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený nedoplnil v zákonom stanovenej lehote návrh na vykonanie exekúcie, súd má za to, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, preto rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.